

ѣмъ тичай, ходи, печали;

Та седи въ кѣта и са пощи . . .

Или ако си честитъ ющи

Да ти са натрапи ходана.

Тогасъ да видишь, горкана !

Ходи мѣжо на лозата,

Хад' да иднмъ на сирѣжнѣ ;

Хад' на скоро сѣзъ кола-та,

Бѣк' тѣй ша стѣншь кат' запрѣжъ !

Хад' на свадка, хад' на мѣна,

Да видѣтъ хората че си жена.

Че катъ фани да са нѣтирѣ,

Ходи и на манастирѣ.

Тогасъ мысли каква ша ѣмъ въртишь.

Затвори дигина чи стѣвай да вървишь,

За женски хатѣръ да запашь,

И мѣхъ да лапашъ.

И тѣй-додѣ склучишь година,

Останало ти сирѣмѣ една прѣзна нрѣна,

И вижъ чи си една тѣниграфическа депѣша

Дигнала та . . . и хайде въ котѣша

Чѣли ? . . . толкоз' ѣмъ отъ мене.

И. Холанъ ! чѣдо си бе Стѣне,